

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

landsopera og et fast balletensemble til landsdelsscenerne, og jeg synes nok, at disse tanker er værd nøjere at overveje.

Det ærede medlem gjorde også den interessante bemærkning, at elevskolerne ikke blot må tage sig af de egentlige skuespillelever, men at et akademi også har opgaver bag scenen, hvad angår instruktører, scenemestre og belysningsmestre. Alle disse forskellige brancher, der er engageret i teatret, må kunne indgå i dets uddannelse. Heri er jeg 100 pct. enig med det ærede medlem.

Så havde det ærede medlem denne tanke om de glemte værnepligtige, der burde kunne få billetter på linje med de unge under uddannelse. Selv det ærede medlem hr. Morten Lange rykkede ind til forsvar for de værnepligtige, og så skal det vel nok blive gennemført.

Det ærede medlem bemærkede dernæst, at Allé-Scenen i øjeblikket er i en interessant situation. Det er jo lykkedes hr. Melson at skaffe det økonomiske grundlag for teatrets fortsatte eksistens, men nu i formiddags, sagde det ærede medlem, var der fremsat et tilbud om salg af teaterbygningen for et beløb af ca. 1 mill. kr. Jeg vil, uden at jeg jo kan tage antydning af stilling til et problem, der her mundtligt forelægges, sige, at jeg synes, det ville være ønskeligt, om man igennem en eller anden låneordning kunne omdanne dette teater til en selvejende institution, således at man sikrer det for teaterdrift i fremtiden. Der er her forskellige muligheder, som umiddelbart melder sig til overvejelse, og vi vil, hvis vi anmodes derom, tage disse ting op til overvejelse i ministeriet for kulturelle anliggender.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Niels Matthiasen udtalte, at der i virkeligheden er dobbelt driftsherrevinst på teaterdrift. Måske det offentlige — som det ærede medlem sagde — burde sikre teaterbygninger ved ekspropriation, i hvert fald ved forkøbsret for staten. Der ligger utvivlsomt en rigtig tanke heri, idet man i visse tilfælde kunne ønske en forkøbsret for staten.

Det ærede medlem fremdrog spørgsmålet om amatørteatret og fandt, at det ikke var mere end lige nødtørftigt nævnt. Det er rigtigt; det er et spørgsmål, som må indgå i de kommende udvalgsforhandlinger. Jeg

er fuldstændig klar over, at amatørteatret, rigtigt drevet og rigtigt organiseret, kan skabe et overordentlig gunstigt klima for teatret i øvrigt. Det kan bidrage til at skabe bred interesse i befolkningen for teatrets kunst, og det er jo muligt, at man kan finde udvej for at støtte en konsulentvirksomhed el. lign.; men lige så rigtigt er det, at vi, hvis vi skal nå et positivt resultat, må frigøre os for den halvprofessionelle teatervirksomhed, som konkurrerer med det egentlige teater på en meget ubehagelig måde. Jeg skal gerne medvirke til at få dette forhold klarlagt i udvalget.

Det ærede medlem gjorde også nogle bemærkninger vedrørende teaterrådet. Det ærede medlem kunne ønske en repræsentation også for publikum, og det kan vi jo altid tale om.

Jeg ville altså tro, at billetkøbsordningen skal have en ret fremtrædende placering. Hidtil har man givet tilskud i forhold til de tomme pladser. Vi ville bort fra de tomme pladser tilskud og frem til en tilskudsordning, der fylder teatrene. Dansk Skolescene har her — jeg takker for de venlige bemærkninger, der er faldet — ydet en bedrift ved at organisere teatret for børn og unge. Billetkøbsordningen er gunstig også for teaterledelsen. Det giver større frihed, at der ikke efterpå skal søges bevilling til et repertoire, der måske over for de bevilligende myndigheder kan kræve en nærmere forklaring. Jo større kunstnerisk frihed, jo bedre. Jeg har en tyrkertro på, at de store organisationer, der arbejder på dette felt, det kooperative teater, oplysningsforbundene og Årte, er i stand til at samarbejde for at udbygge en mere omfattende publikumsorganisation eller mere omfattende publikumsorganisationer, således at det apparat, der kan blive nødvendigt, kan betjenes af dem alle i helhedens interesse.

Som det er sagt og betonet, er teatret en dyr kunstart, så dyr, at det klassiske repertoire — fra de græske tragedier over Shakespeare og Goethe til vore egne klassikere — ikke kan opføres uden støtte fra vort fælles samfund, men det samme er jo tilfældet med distribueringen af klassisk litteratur gennem biblioteker; også det kræver tilskud.

Hvis vi ikke ophjælper teatret, vil vi